Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35425
Copyright: Neustift/Novacella, Augustiner-Chorherrenstift

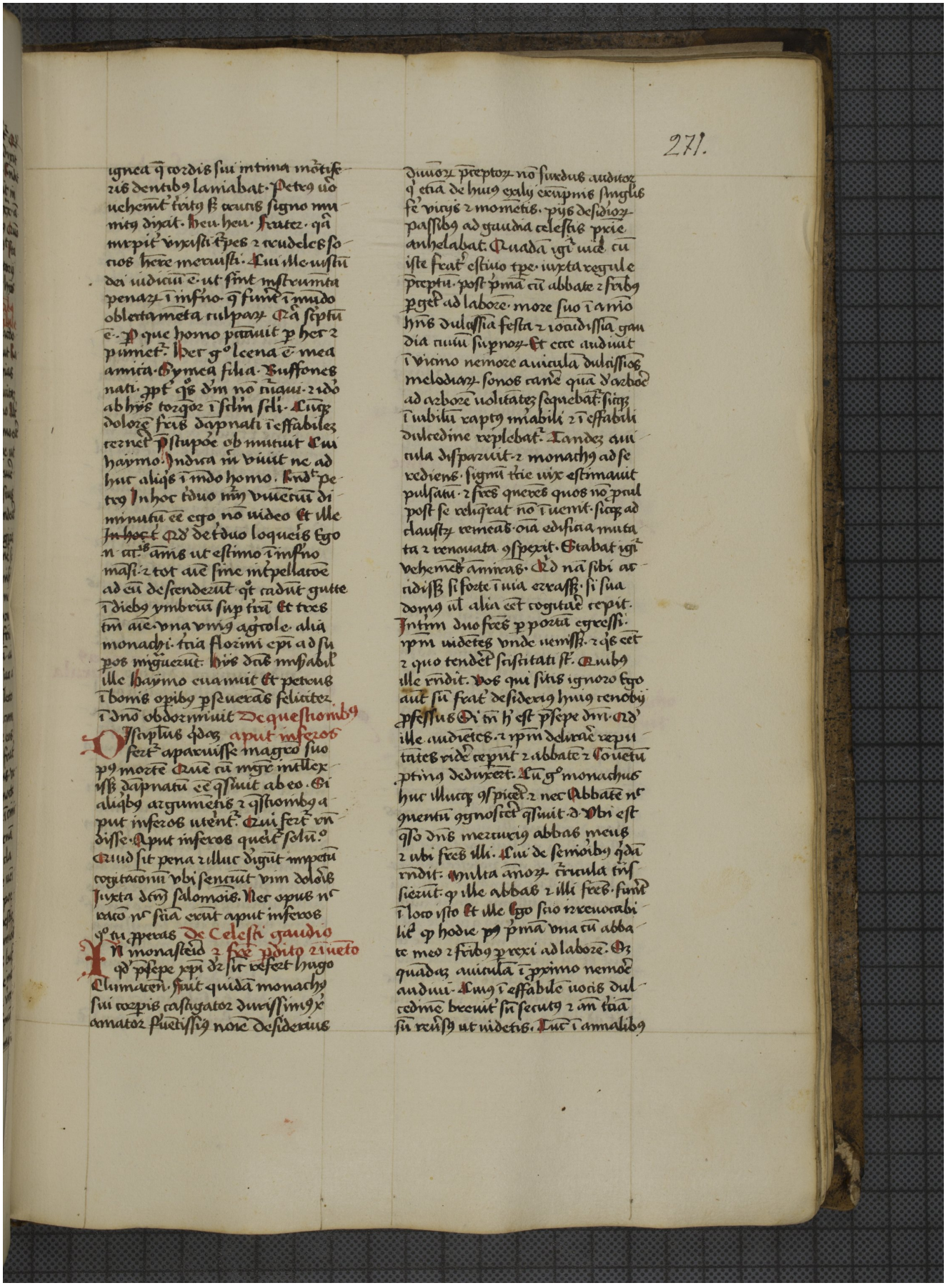

271.

ignea q̄ cordis sui intima mōtis
sus dentib⁹ laniabat. Petrꝰ uō
uehemēt' tristꝰ ſ̄ acuens signo mu
nitꝰ dixit. Heu heu. Frater. qā
nr pit' inuasit tpes 2 reudeles so
nos here meruisti. Cui ille iustꝰ
dei iudicia ē. ut sint instrumēta
penaꝝ i mſno. q̄ sunt i mundo
obliterāmeta culpaꝝ. Qā scptū
ē. P̄ que homo peccauit p hec 2
punit'. Heri g⁹ lcena ē mea
amica. Hymea filia. Tuffones
nati. ppt' qs dm̄ no nauit. 2 rdō
ab hīs torgōe i silm̄ sili. Cuiꝰ
dolore feris dapnati i effabiles
reznet pstupōe ob mutuit. Cui
haymo. Indica nr uiuit ne ad
huc alios i mdo homo. Rndit pe
trꝰ In hoc tduo mr uiuere di
minutu ē ego. no uideo. Et ille
In hoc t. Qd̄ det duo loquēs ego
n at⁹ ams ut estimo i mſno
masi. 2 tot aie sine impellatore
ad ea descenderūt. qt cadūt gutte
i diebꝰ ymbriū sup tra. Et tres
tm aie. vna vmg agrole. alia
monachi. tria florimi epi a ds su
pos migrauit. His dns mſabil'
ille haymo euanuit. Et petrus
i bonis opib⁹ pseuerās felicit̄
i dno obdormiuit. De quesſtionib⁹

Ossiptus q̄dā caput inferos
fert' apparuisse magro suo
p⁹ morte. Que cū mgr' mille
ssi dapnatu ee q̄sciuit ab eo. Et
aliq̄bꝰ argumētis 2 qſtionib⁹ a
put inferos utent. Cui fert' vn
disse. Caput inferos quēt' solu⁹
Quid sit pena 2 illuc dignū impetu
cogitatōnū vbi sentit' vim doloꝝ
Iuxta dcm̄ Salomois. Ner opus nr
exco nr sua erunt apud inferos
q̄ tu ppetas. De Celesti gaudio

In monasterio 2 fr̄e positꝰ 2 uoto
q̄ p̄sepe xpi dr̄ sit desert hugo
Clunacen. scribit quida monachꝰ
sui tempis castigatoꝝ durissimiꝰ 2
amatoꝝ suauissimiꝰ nobe desideratus
diuoꝝ preptoꝝ no sanctus auditoꝝ
q̄ etia de huiꝰ exalt' excipms singlis
fe vitijs 2 mometis. pijs desidioꝝ
passibꝰ ad gaudia celestis pātie
anhelabat. Quada igr̄ nocte cu
iste frat' estiuo tpe. iuxta regule
preptu. post p̄ma cū abbate 2 frib⁹
pgēt ad laboze. more suo i area mo
nis dulcissia festa 2 odoriferia gau
dia nullu sup̄noz. Et ecce audiuit
i vicino nemore auicula dulcissios
melodiaꝝ sonos cantē qua d'arbore
ad arborē uolitare sequebat. sicꝫ
i ubilu rapt⁹ mirabili 2 effabili
dulcedine replebat. Tandē auꝭ
cula disparuit. 2 monachꝰ ad se
rediens. signū tēe uite estimauit
pulsatu. 2 fres quereres quos no inuł
post se reliqrat no inuenit. sicꝫ ad
clauſtꝫ remeat. ois edificia muta
ta 2 renouata ꝑspexit. Erabat igr̄
vehemēs amicꝰ. Qd̄ nā sibi ac
ridiſſ si forte i uia erraſſ. si sua
domꝰ ut alia est cognitā repit.
Intim duo fres p̄ portā egressi.
p̄m uidetes vnde uenisſt. 2 qs est
2 quo tendēt sciscitati st. Quib⁹
ille rndit. Vos qui sitis ignoro ego
aut sū frat' desideriꝰ huiꝰ renobij
p̄fessus. Qi in h' est p̄sepe dm̄. Qd̄
ille audietes. 2 p̄m dubitāe repu
tates vide reput 2 abbate 2 conuētu
p̄tinꝰ deduxerat. Cui gr̄ monachus
huc illucꝫ ꝑspiciēt. 2 nec Abbate nr
quentu cognoscēt q̄sciuit. d. Vbi est
qs̄ dns meus crucifixꝰ abbas meus
2 ubi fres illi. Cui de seniorib⁹ q̄dā
rndit. Multa anoꝝ circula tris
sierūt. q̄ ille abbas 2 illi fres. fuit
i loco isto. Et ille ego sū recenobij
lis q̄ hodie p⁹ p̄ma vna cū abba
te meo 2 frib⁹ p̄rexi ad laboze. Oz
quadaꝝ auicula i p̄mo nemore
audiui. Cuiꝰ i effabile uocis dul
cedine breuit' sū secutꝰ 2 am̄ tua
sū reuſꝰ ut uidetis. Tuc i amalib⁹